

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש

תיקוני דור חדש חלק ד		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	קבט ע"א	שצ-תז
שני	קבט ע"ב	תז-חב
שלישי	קף ע"א	חב-תל
רביעי	קף ע"ב	תל-חג
חמישי	קלא ע"א	חג-חמט
שישי	קלא ע"ב	חמט-תנח
שבת	קלב ע"א	תנח-חסח

לשמייעת שיעורי עמוד היומי
- ברשה"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 389 | פרשת בה"ב תשפ"ו

יח"ל בעזהושי"ת ע"י
בית הזהר "מתוך מדבש" תר. 5315 ירושלים

תחלת העבודה היא קבלת על מלכות שמים

תא חזי, עבדין פטורין מעול מלכותא דלעילא, ועל דא פטורין מן המצות.

מאי עול מלכות שמים, אלא פהאי תורא דיהבין עליה עול בקדמיתא, בגין לאפקא מניה טב לעלמא, ואי לא קביל עליה ההוא עול, לא עביד מדי, הכי נמי אצטריך ליה לבר נש לקבלא עליה עול בקדמיתא, ולבתר דיפלח ביה בכל מה דאצטריך, ואי לא קביל עליה האי בקדמיתא, לא ייכול למפלח.

מי שילבו שלם עם בוראו לא תגיע אליו שום רעה

וכי תאמרו מה נאכל וגו', רבי יהודה פתח (תהלים לו ג) בטח ביהו"ה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה, לעולם בר נש יהא זהיר במאריה, וידבק לביה במהימנותא.

מתוך מדבש

תחלת העבודה היא קבלת על מלכות שמים

תא חזי, עבדין פטורין מעול מלכותא דלעילא בא וראה, כי עבדים פטורים מעל מלכות של מעלה, שהוא מצות קריאת שמע, ועל דא פטורין מן המצות ועל כן הם פטורים גם מכמה מצות, כי בעל פרחו הוא מתבטל מכמה מצות לפי שהוא משעבד לרבו.

ושואל מאי מה נקרא עול מלכות שמים, ומשיב אלא היינו פהאי תורא דיהבין עליה עול בקדמיתא כשור הזה שנותנים עליו על לראשונה, בגין לאפקא מניה טב לעלמא כדי שיעבד עמו ויוציא על ידו טוב לעולם, ובתחלה קשה עליו לקבל את העל, אבל ואי לא קביל עליה ההוא עול אם לא מקבל עליו על הזה, לא עביד מדי אינו יכול לעשות מאומה, הכי נמי אצטריך ליה לבר נש לקבלא עליה עול בקדמיתא כמו כן צריך האדם תחלה לקבל עליו על מלכות שמים,

ולבתר דיפלח ביה בכל מה דאצטריך ואחר כך יכול לעבד להקדוש ברוך הוא בכל מה שצריך לעבד, ואי לא קביל עליה האי בקדמיתא ואם אינו מקבל עליו תחלה על הזה, לא ייכול למפלח אינו יכול לעבד להקדוש ברוך הוא (והוא פעין שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (במסכת ברכות דף יג עמוד א), למה קדמה שמע ליהיה אם שמע, כדי שיקבל עליו על מלכות שמים תחלה ואחר כך יקבל עליו על (דף קח ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' תרס-תרסא) מצות)

מי שילבו שלם עם בוראו לא תגיע אליו שום רעה

וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת וגו', כדי לפרש פסוק זה רבי יהודה פתח הקדים לפרש מה שכתוב בטח ביהו"ה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה, שפרשו לעולם בר נש יהא זהיר במאריה לעולם יהא אדם זהיר לתלות כל עניניו בקונו, ואמר "לעולם" כי דבר זה נוהג תדיר שאינו נפרד מן האדם בין בהיותו

עלָאָה, בְּגִין דִּיהוּי שְׁלִים בְּמֵאֲרִיָּה, דְּכַד יְהוּי שְׁלִים בִּיה, לָא יִכְלִין לְאַבְאָשָׁא לִיה כָּל בְּנֵי עֲלָמָא.

תָּא חֲזִי, בְּטַח בִּיהוּ"ה וַעֲשֵׂה טוֹב, מֵאִי וַעֲשֵׂה טוֹב, אֲלָא הָכִי תַנִּינן, בְּעוֹבְדָא דְלִתְתָּא יִתְעַר עוֹבְדָא דְלַעֲיָלָא, וְהָא אוֹקְמוּהּ, וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם, כְּכִיכּוֹל אֲתוּן תַּעֲבֹדוּן לְהוּן, בְּגִין דְּבַהּהוּא אֲתַעְרוּתָא דְלִכּוֹן דָּאֲתוּן עֲבָדִין לִתְתָּא, אֲתַעַר לַעֲיָלָא.

וְעַל דָּא וַעֲשֵׂה טוֹב כְּתִיב, וְאִין טוֹב אֲלָא צְדִיק, דְּכְתִיב (ישעיה ג') אֲמָרוּ צְדִיק כִּי טוֹב, כִּיּוֹן דָּאֲתוּן עֲבָדִין הָאִי, וְדָאִי הָאִי טוֹב יִתְעַר, כְּדִין שְׁכָן אֶרֶץ וִרְעָה אֲמוּנָה, וְכָלָא חַד.

הקב"ה הזמין מצוה לפני האיש כדי שתגן עליו להצלת חייו

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֲזָלִי בְּאַרְחָא, פִּגְעוּ בַּהּהוּא טוּרָא, אֲשַׁכְּחוּ תְרֵי גְבָרֵי דִהוּוּ אֲזָלִי, אֲדִהֲכִי חֲמוּ חַד בַּר נָשׁ דִּהוּוּ אֲתִי, וְאָמַר לוֹן, בְּמָטוּ מַנְיִיכוּ, הָבוּ לִי מְזוּנָא פְתָא דְנַהֲמָא, דְּהָנִי תַרִּין יוֹמִין דְּתַעֲיִנָּא בְּמַדְבְּרָא, וְלָא אֲכַלְנָא מַדִּי.

מתוק מדבש

טובים למטה, אתער לעילא מתעורר שרשם למעלה בספירות העליונות.

וְעַל דָּא וְעַל כֵּן וַעֲשֵׂה טוֹב כְּתִיב פְּרוּשׁ שְׂאֲתֶם עוֹשִׂים וּמִתְקַנִּים אֶת הַטוֹב, וּמִפְרֹשׁ וְאִין טוֹב אֲלָא צְדִיק הֵינִי הַיְסוֹד הַנִּקְרָא צְדִיק, דְּכְתִיב אֲמָרוּ צְדִיק כִּי טוֹב הָרִי שֶׁהַיְסוֹד נִקְרָא טוֹב, כִּיּוֹן דָּאֲתוּן עֲבָדִין הָאִי כִּיּוֹן שְׂאֲתֶם עוֹשִׂים צְדָקָה וּמִצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְדָאִי הָאִי טוֹב יִתְעַר וְדָאִי הַטוֹב הֵזָה שֶׁהוּא הַיְסוֹד יִתְעוֹרֵר לְמַעְלָה לְהַשְׁפִּיעַ שְׁפַע לְמַלְכוּת [לְהַשְׁכִּינָה], כְּדִין אֲזַכְּתִיב שְׁכָן אֶרֶץ וִרְעָה אֲמוּנָה, וְכָלָא חַד וְהַכֵּל אַחַד כִּי אֶרֶץ וְאֲמוּנָה שְׁנֵיהֶם כְּנוּיִים לְמַלְכוּת [לְהַשְׁכִּינָה].

(דף קי"ב, ובביאוריניו כרך יא עמ' תרצה-תרצו)

בְּצִרָה כִּין בְּהִיּוֹתוֹ בְּשִׁלּוּהּ, תְּמִיד יִהְיֶה זֶהִיר לְשִׁתְּףָא אֶת הַדְּבָר אֶל מְקוֹרֹו, וְאֵל יֵשִׁים דְּכָרִיו בְּסַבּוֹת הַקְּרוּבוֹת אֲלָא בְּסַבּוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת, וְיִדְבֹּק לְבִיָּה בְּמַהֲיִמְנוּתָא עֲלָאָה וְיִדְבֹּק לְבוֹ בְּאֲמוּנָה הַעֲלִיּוֹנָה בְּסוֹד הָאֲצִילוּת, בְּגִין דִּיהוּי שְׁלִים בְּמֵאֲרִיָּה בְּכַדִּי שִׁיְהִיָּה בְּלִב שְׁלָם עִם קוֹנֹו, דְּכַד יְהוּי שְׁלִים בִּיה כִּי כְּשִׁיְהִיָּה שְׁלָם עִמוּ, לָא יִכְלִין לְאַבְאָשָׁא לִיה כָּל בְּנֵי עֲלָמָא אֲזַכְּתִיב לָא יִכְוֹלִים לְהִרְעֵ לֹו כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, כִּי הוּא מְשַׁנָּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית עַל יְדֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם אֲלִיוֹ אֵינֶם עַל צַד הַבְּחִירָה אֲלָא עַל צַד הַהַשְׁגָּחָה, אֲפִלּוּ אִם יַעֲשׂוּ לֹו רְעָה הִיא בְּהַשְׁגָּחָה, כִּי הֵם בְּעֶצְמָם לָא יִכְוֹלִים לְהִרְעֵ לֹו אֲלָא אִם יִהְיֶה שְׁלֹוּחֵי הַהַשְׁגָּחָה. (רמ"ק ומפרשים)

הקב"ה הזמין מצוה לפני האיש כדי שתגן עליו להצלת חייו

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֲזָלִי בְּאַרְחָא אֵלֹו הַשְּׁנֵי חֲבֵרִים הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, פִּגְעוּ בַּהּהוּא טוּרָא פִּגְשׁוּ בְּהַר אֶחָד, אֲשַׁכְּחוּ תְרֵי גְבָרֵי דִהוּוּ אֲזָלִי מִצָּאוּ שֵׁם שְׁנֵי אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, אֲדִהֲכִי חֲמוּ חַד בַּר נָשׁ דִּהוּוּ אֲתִי כִּין כֵּן רָאוּ אָדָם אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא וְהִגִּיעַ אֲצֵל הַשְּׁנֵי אֲנָשִׁים, וְאָמַר לוֹן בְּמָטוּ מַנְיִיכוּ הָבוּ לִי מְזוּנָא פְתָא דְנַהֲמָא וְאָמַר לָהֶם בְּכַקְשָׁה מִכֶּם תָּנוּ לִי מְזוֹן פֶּת לֶחֶם לֵאכֹל, דְּהָנִי תַרִּין יוֹמִין דְּתַעֲיִנָּא בְּמַדְבְּרָא וְלָא אֲכַלְנָא מַדִּי כִי זֶה שְׁנֵי יָמִים שְׁתַּעֲיִתִי בְּמַדְבָּר וְלָא אֲכַלְתִּי כְּלוּם.

תָּא חֲזִי בָּא וְרָאָה מַה שְּׁכָתוּב בְּטַח בִּיהוּ"ה וַעֲשֵׂה טוֹב, שׁוּאֵל מֵאִי וַעֲשֵׂה טוֹב עַל אֵיזָה טוֹב כְּנוֹתָנוּ, וּמַשִּׁיב אֲלָא הָכִי תַנִּינן אֲלָא כֵּן לְמַדְנֹו (לְעִיל דָּף כ"ג סוף עמוד 6), כִּי בְּעוֹבְדָא דְלִתְתָּא יִתְעַר עוֹבְדָא דְלַעֲיָלָא בְּמַעֲשִׂים הַטוֹבִים שְׁעוֹשִׂים לְמַטָּה מִתְעוֹרֵר שְׂרָשׁ הַמַּעֲשֵׂה לְמַעְלָה בְּסַפִּירוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת, וְהָא אוֹקְמוּהּ וּכְבָר בְּאֵרוּ הַחֲבֵרִים (לְקַמֵּן דָּף קיג סוף עמוד 6) עַל מַה שְּׁכָתוּב וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם הֵינִי כְּכִיכּוֹל אֲתוּן תַּעֲבֹדוּן לְהוּן בְּכִיכּוֹל אֲתִם תַּעֲשׂוּ וּתְתַקְּנוּ אֶת הַסְּפִירוֹת, וּתְמַשִּׁיכוּ שְׁפַע וְאוֹר אֲלֵיהֶם, בְּגִין דְּבַהּהוּא אֲתַעְרוּתָא דְלִכּוֹן דָּאֲתוּן עֲבָדִין לִתְתָּא לְכִי שְׁבַהֲתַעְרוּרוֹת שְׁלָכֶם שְׂאֲתֶם עוֹשִׂים מִצּוֹת וּמַעֲשִׂים

אֲשֶׁתְּמִיט חַד מְאִינוֹן תְּרִי גְבֵרִי, וְאִפִּיק מְזוֹנִיָּה דְּאִיהוּ אֵייתִי לְאֹרְחָא, וְיַהֲיִב לִיהּ, וְאָכִיל וְאִשְׁקִי לִיהּ, אָמַר לִיהּ חֲבֵרִיהּ, מַה תַּעֲבִיד מִן מְזוֹנָא, דְּהָא אָנָּא דִּידִי אָכְלָנָא, אָמַר לִיהּ, וּמַה עָלִי דִּידֶךָ אָנָּא אֲזִיל, יְתִיב גְּבִיָּה הָהוּא מְסַכְנָא עַד דְּאָכַל כָּל מַה דְּהָוָה גְּבִיָּה, וְהָהוּא נִהְמָא דְּאִשְׁתָּאָר, יַהֲב לִיהּ לְאֹרְחָא, וְאֲזִיל לִיהּ.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, לֹא בָּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּמִלָּה דָּא יִתְעַבִּיד עַל יָדֶךָ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, דִּילְמָא דִּינָא אֲתַגְזֹר עַל הָהוּא בַּר נָשׁ, וּבָּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְזַמְנָא קַמִּיהָ הָאִי, בְּגִין לְשַׁזְבָּא לִיהּ.

עַד דְּהוּוּ אֲזִיל, לָאָה הָהוּא גְּבָרָא בְּאֹרְחָא, אָמַר לִיהּ חֲבֵרִיהּ, וְלֹא (דָּף קִיא ע"א) אָמִינָא לָךְ דְּלֹא תַתֵּן נִהְמָא לְאֹרְחָא, אָמַר רַבִּי חֲזִיא לְרַבִּי יוֹסִי, הָא מְזוֹנָא גְּבָן, נִיְהִיב לִיהּ לְמִיכַל, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, תַּבְּעִי לְמִיפֶק מִנִּיהּ זְכוּתָא, נְזִיל וְנַחְמִי, דְּהָא וּדְאִי בְּקַפְטוּרִי דְּדָא טַפְסָא דְּמוֹתָא אֲתַאֲחִיד, וּבָּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְזַמְנָא זְכוּתִיהּ, בְּגִין לְשַׁזְבָּיָהּ.

אֲדִהֲכִי יְתִיב הָהוּא בַּר נָשׁ וְנָאִים תַּחוֹת חַד אֵילָנָא, וְחֲבֵרִיהּ אֲתַרְחִיק מִנִּיהּ, וְיְתִיב בְּדֶרֶךְ אֹרְחָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיא, הִשְׁתָּא נִיְתִיב וְנַחְמִי, דְּוּדְאִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּעִי לְמַרְחֵשׁ לִיהּ נִיפָא, קָמוּ וְאֹרִיכוּ.

מתוק מדבש

גְּבָרָא בְּאֹרְחָא נִלְאָה וְנִתְעַיַּף בְּדֶרֶךְ אוֹתוֹ הָאֲדָם שָׁנְתָן אֶת לַחְמוֹ לַעֲנִי, מִחֲמַת רַעְבוֹן, אָמַר לִיהּ חֲבֵרִיהּ אָמַר לוֹ חֲבֵרוֹ, וְלֹא (דָּף קִיא ע"א) אָמִינָא לָךְ דְּלֹא תַתֵּן נִהְמָא לְאֹרְחָא וְכִי לֹא אָמַרְתִּי לָךְ שְׂלֵא תַתֵּן לַחְמֶךָ לְאַחֵר, אָמַר רַבִּי חֲזִיא לְרַבִּי יוֹסִי, הָא מְזוֹנָא גְּבָן נִיְהִיב לִיהּ לְמִיכַל הֲרִי יֵשׁ מְזוֹן אֲצִלְנוּ נִתֵּן לוֹ לְאָכַל, אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיא, תַּבְּעִי לְמִיפֶק מִנִּיהּ זְכוּתָא אֲתָה רוּצָה לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ הַזְכוּת, כִּי זְכוּתוֹ יוֹתֵר גָּדוֹל כִּי לִפְסָ צַעֲרָא אֲגָרָא, וְעַקֵּר הַצֵּלְתוֹ הוּא שְׂאֵף בְּצַעֲרוֹ לֹא יִתְחַרֵּט מִמַּצּוֹתָיו, נְזִיל וְנַחְמִי גַלְךָ וְנִרְאָה, דְּהָא וּדְאִי בְּקַפְטוּרִי דְּדָא טַפְסָא דְּמוֹתָא אֲתַאֲחִיד כִּי בּוּדְאִי בְּצוּרַת פָּנָיו שֶׁל זֶה הָאִישׁ סִירְכָא שֶׁל מִיתָה נֶאֱחָז, כְּלוּמַר שֶׁנִּגְזְרָה עָלָיו גְּזֵרַת מוֹת, וּבָּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְזַמְנָא זְכוּתִיהּ בְּגִין לְשַׁזְבָּיָהּ וְרָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַזְמִין לוֹ זְכוּת מַצָּה זוֹ, כְּדֵי לְהַצִּיל אוֹתוֹ בְּזְכוּתָהּ מִן הַמָּוֶת.

אֲדִהֲכִי יְתִיב הָהוּא בַּר נָשׁ וְנָאִים תַּחוֹת חַד אֵילָנָא בֵּין כֶּף יֵשֵׁב אוֹתוֹ הָאִישׁ וְיִשֵּׁן תַּחַת אֵילָן אֶחָד, וְחֲבֵרִיהּ אֲתַרְחִיק מִנִּיהּ וְיְתִיב בְּדֶרֶךְ אֹרְחָא וְחֲבֵרוֹ נִתְרַחַק מִמֶּנּוּ וְיֵשֵׁב בְּדֶרֶךְ אֲחֵרָת, אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיא, הִשְׁתָּא נִיְתִיב וְנַחְמִי עֲתָה נֹשֵׁב וְנִרְאָה, דְּוּדְאִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּעִי לְמַרְחֵשׁ לִיהּ נִיפָא כִּי בּוּדְאִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּצָה לַעֲשׂוֹת לוֹ נֶס, קָמוּ וְאֹרִיכוּ קָמוּ וְהִמְתִּינוּ שָׁם.

אֲשֶׁתְּמִיט חַד מְאִינוֹן תְּרִי גְבֵרִי נִשְׁמַט אֶחָד מֵאוֹתָם שְׁנֵי אֲנָשִׁים וְהִלֵּךְ לוֹ בְּצַד, וְאִפִּיק מְזוֹנִיָּה דְּאִיהוּ אֵייתִי לְאֹרְחָא וְיַהֲיִב לִיהּ וְהוֹצִיא מְזוֹנוֹ שֶׁהִבִּיא עִמּוֹ צִידָה לְדֶרֶךְ וְנָתַן לוֹ, וְאָכִיל וְאִשְׁקִי לִיהּ וְהָאִכִיל וְהִשְׁקָה אוֹתוֹ, אָמַר לִיהּ חֲבֵרִיהּ, מַה תַּעֲבִיד מִן מְזוֹנָא אָמַר לוֹ חֲבֵרוֹ, מַה תַּעֲשֶׂה כְּשֶׁתִּצְטָרֵךְ לְמְזוֹן, דְּהָא אָנָּא דִּידִי אָכְלָנָא כִּי אֲנִי אוֹכֵל אֶת שְׁלִי וְלֹא אֲתֵן לָךְ מִמְּזוֹנִי, אָמַר לִיהּ חֲבֵרוֹ, וּמַה, עָלִי דִּידֶךָ אָנָּא אֲזִיל וּמַה אֲתָה חוֹשֵׁב, וְכִי עַל הַמְּזוֹן שֶׁלָּךְ אֲנִי סוֹמֵךְ לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ, יְתִיב גְּבִיָּה הָהוּא מְסַכְנָא, עַד דְּאָכַל כָּל מַה דְּהָוָה גְּבִיָּה יֵשֵׁב אוֹתוֹ הָעֲנִי אֲצִלוֹ, עַד שֶׁאָכַל כָּל מַה שֶׁהָיָה אֲצִלוֹ, וְהָהוּא נִהְמָא דְּאִשְׁתָּאָר יַהֲב לִיהּ לְאֹרְחָא, וְאֲזִיל לִיהּ וְהִלָּחַם שֶׁנִּשְׁאָר לוֹ עוֹד, נָתַן לַעֲנִי לְדֶרֶךְ, וְהִלֵּךְ לוֹ לְדֶרֶכּוֹ.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא לְרַבִּי יוֹסִי לֹא בָּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּמִלָּה דָּא יִתְעַבִּיד עַל יָדֶךָ לֹא רָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמַצָּה זֶה תַּעֲשֶׂה עַל יְדִינִי, אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיא דִּילְמָא דִּינָא אֲתַגְזֹר עַל הָהוּא בַּר נָשׁ שְׂמָא אֵיזָה דִּין קָשָׁה נִגְזֹר עַל זֶה הָאֲדָם, וּבָּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְזַמְנָא קַמִּיהָ הָאִי, בְּגִין לְשַׁזְבָּא לִיהּ וְרָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַזְמִין לְפָנָיו מַצָּה זוֹ, כְּדֵי לְהַצִּיל אוֹתוֹ.

עַד דְּהוּוּ אֲזִיל בְּעוֹד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, לָאָה הָהוּא

אֲדֹהֲכִי חֲמוּ חֵד טִיפְסָא בְּשִׁלְהוֹבֵי קָאִים גְּבִיָּה, אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, וְוִי עַל הָהוּא בֵּר נָשׁ דְּהַשְׁתָּא יִימוּת, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זַכָּאָה הָהוּא בֵּר נָשׁ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִרְחִישׁ לִיה נִיסָא.

אֲדֹהֲכִי נַחַת מְאִילָנָא חֵד חוּיָא, וּבָעָא לְמִקְטְלִיה, קָם הָהוּא טַפְסָא עָלֶיהָ וְקִטְלֶיהָ, קִסְטַר בְּרִישִׁיה טַפְסָא וְאָזַל לִיה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְלֹא אָמִינָא לָךְ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּעָא לְמִרְחֹשׁ לִיה נִיסָא, וְלֹא תִיפּוּק זְכוּתֶיהָ מִנֶּיהָ, אֲדֹהֲכִי אֲתַעֵר הָהוּא בֵּר נָשׁ, וְקָם וְאָזַל לִיה, אֲחִידוּ בֵּיה רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי, וַיְהִיבוּ לִיה לְמִיכַל, בְּתֵר דְּאָכַל, אֲחִיאוּאוּ לִיה נִיסָא דְּרַחֲשִׁי לִיה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

פרשת בחקותי

הקב"ה הוכיח את ישראל מאהבה

אִם בְּחֻקוֹתֵי תִלְכוּ וְגו', רַבִּי חֲזִיָּא פִּתַּח (מִכָּה ו' ח) עֲמִי זָכַר נָא מַה יַּעֲזֹב בְּלֶךְ מֶלֶךְ מוֹאָב, וּמַה עָנָה אוֹתוֹ בְּלָעָם בֶּן בְּעוֹר וְגו', עֲמִי זָכַר נָא, זַכָּאָה חוּלְקָא דְּעֵמָא דָּא, דְּמֵאֲרִיִּהוֹן אוֹכַח לוֹן הָכִי, עֲמִי זָכַר נָא, אֵף עַל גַּב דְּאִתּוֹן סְטָאן מְאֻרְחִי, עֲמִי אִתּוֹן, דְּלֹא בָּעִינָא לְמַעַבְדַּד לְכוּ כְּעוֹבְדֵיִכוּ.

מתוק מדבש

שְׁאָכַל הָרָאוּ לוֹ אֶת הַנֶּסֶם שֶׁעָשָׂה לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
(דף קי ע"ב-קיא-ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' תרצט-תשכ)

הקב"ה הוכיח את ישראל מאהבה

אִם בְּחֻקוֹתֵי תִלְכוּ וְגו' וְאֵת מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם הִנֵּה בֵּינוֹן שְׁבִפְרָשָׁה זֹו כְּתוּבִים דְּבָרֵי הַתּוֹכָחוֹת, לְכֹן רַבִּי חֲזִיָּא פִּתַּח הַקָּדוֹשׁ לְפָרֵשׁ מַה שְׁכָּתוּב עֲמִי זָכַר נָא מַה יַּעֲזֹב בְּלֶךְ מֶלֶךְ מוֹאָב כְּאֹמֵר הֲלֹא עֲצוֹת הִתְּתָה לְכָלוּתְךָ מִן הָעוֹלָם עַל יְדֵי שְׁקָרָא אֶת בְּלָעָם לְקַלְלֶךָ בְּעַת הַזֶּם, וּמַה עָנָה אוֹתוֹ בְּלָעָם בֶּן בְּעוֹר וּמַה הָשִׁיב לוֹ בְּלָעָם, (פְּמִדָּר כ"ג ט) מַה אָקֵב לֹא קִבָּה א"ל וּמַה אָזַעַם לֹא זָעַם ה', הִנֵּה הִלְשׁוֹן עֲמִי זָכַר נָא הֵם דְּבָרֵי תוֹכָחָה, וְהַקָּדוֹשׁ וְאָמַר זַכָּאָה חוּלְקָא דְּעֵמָא דָּא אֲשֶׁרִי חִלְקִים שָׁל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, דְּמֵאֲרִיִּהוֹן אוֹכַח לוֹן הָכִי שְׂרַבּוֹנִם מוֹכִיחַ אוֹתָם כֹּף, עֲמִי זָכַר נָא, הִינֵנוּ אֵף עַל גַּב דְּאִתּוֹן סְטָאן מְאֻרְחִי אֵף עַל פִּי שְׁאֲתָם סְרָתָם מִדְּרָכֵי, וּמִשׁוּם כֹּף רְאוּיִים הֵייתֶם לְקַלְלֵת בְּלָעָם, עִם כֹּל זֶה עֲמִי אִתּוֹן עֲמִי אִתּוֹם, דְּלֹא בָּעִינָא לְמַעַבְדַּד לְכוּ כְּעוֹבְדֵיִכוּ שְׁלֹא רְצִיתִי לַעֲנֹשׁ אֶתְכֶם וְלַעֲשׂוֹת לְכֶם כְּפִי מַה שְּׁמַגִּיעַ עַל מַעֲשֵׂיכֶם, אִם כֵּן הוּא דְּבָרֵי תוֹכָחָה מְאֻרְחָה.

(דף קיב ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' תשיח)

אֲדֹהֲכִי חֲמוּ חֵד טִיפְסָא בְּשִׁלְהוֹבֵי קָאִים גְּבִיָּה בֵּין כֹּף רָאוּ חֲזִיָּה רָעָה מְלָאָה בְּשִׁלְהֶבֶת הַפֶּעַס עוֹמֶדֶת אֲצִלוּ, אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא לְרַבִּי יוֹסִי, וְוִי עַל הָהוּא בֵּר נָשׁ דְּהַשְׁתָּא יִימוּת אוֹי עַל זֶה הָאִישׁ כִּי עָתָה יִמּוּת, וְלֹא הִיָּה סְפוּק בִּינָם לְהַצִּילוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיָּא, זַכָּאָה הָהוּא בֵּר נָשׁ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִרְחִישׁ לִיה נִיסָא אֲשֶׁרִי לֹאִישׁ זֶה כִּי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ נֶס.

אֲדֹהֲכִי נַחַת מְאִילָנָא חֵד חוּיָא וּבָעָא לְמִקְטְלִיה בֵּין כֹּף יָרַד מִן הָאֵילָן נָחַשׁ אֶחָד וְרָצָה לְהֵרֵג לְאוֹתוֹ הָאִישׁ, קָם הָהוּא טַפְסָא עָלֶיהָ וְקִטְלֶיהָ קָמָה אוֹתָהּ הַחֲזִיָּה עַל הַנָּחַשׁ וְהִרְגָתוּ, אַחֵר כֹּף קִסְטַר בְּרִישִׁיה טַפְסָא וְאָזַל לִיה הַפֶּכֶה הַחֲזִיָּה אֶת רֹאשָׁהּ וְהִלְכָה לָהּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיָּא, וְלֹא אָמִינָא \$ לָךְ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּעָא לְמִרְחֹשׁ לִיה נִיסָא וְלֹא אָמִרְתִּי לָךְ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת לוֹ נֶס, וְלֹא תִיפּוּק זְכוּתֶיהָ מִנֶּיהָ וְלֹא תוֹצִיא אֶת הַזְכוּת מִמֶּנּוּ עַל יְדֵי שְׁתַּתֵּן לוֹ לְאָכַל, אֲדֹהֲכִי אֲתַעֵר הָהוּא בֵּר נָשׁ וְקָם וְאָזַל לִיה בֵּין כֹּף נִתְעוֹרֵר אוֹתוֹ הָאָדָם מִשְׁנָתוֹ וְקָם וְהִלֵּךְ לוֹ, אֲחִידוּ בֵּיה אֲחִזּוּ בּוֹ רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי, וַיְהִיבוּ לִיה לְמִיכַל וְנִתְּנָו לוֹ לְאָכַל, בְּתֵר דְּאָכַל, אֲחִיאוּאוּ לִיה נִיסָא דְּרַחֲשִׁי לִיה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחֵר

לקבלת העלון מודי שבעי יישלח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

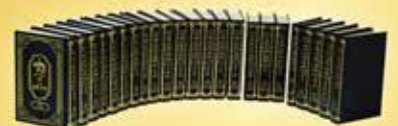
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"זבלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)